

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010678
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8316010678.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného I. N., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 292/16/7702 zo dňa 08.08.2016, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. mája 2017 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný I. N.G., T.. XX.XX.XXXX D. Y.,
U. H. N. XX, XXX XX Y. - G.,

uznáva sa za vinného, že

ako otec mal. T. N., T.. XX.XX.XXXX a mal. I. N.,T.. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/93/2008 zo dňa 11.02.2009 bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa 33,19 eur mesačne do rúk matke detí I. N., od júla 2015 až doposiaľ si v R. Z. D. Y. túto svoju povinnosť úmyselne pravidelne a v sumách určených súdom neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu detí prispievať môže a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu najmenej 134,28 eur, pričom sa toho konania dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/81/2014 zo dňa 30.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2016, bol uznaný vinným z prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin uvedený v odseku 1, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa § 54 Trestného zákona, na trest povinnej práce vo výmere 140 (stoštyridsať) hodín.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného I. N. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe i vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní samosudca vykonal dokazovanie výsluchom obvineného, výsluchom svedkyne - matky maloletých detí I. N., prečítaním jej výpovede z prípravného konania, ako aj ostatných listinných dôkazov - rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. XXCo/XX/XXXX, rodných listov mal. detí, správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny R., Sociálnej poisťovne - pob. R., Mesta Y.-G. o povesti obžalovaného, odpisu z registra trestov i registra priestupkov.

Obžalovaný I. N. je z prečinu zanedbania povinnej výživy usvedčovaný vlastnou výpoveďou i výpoveďou matky maloletých.

Z výpovede obvineného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je rozvedený a žije sám v byte svojej matky v Y., nefajčí, v súčasnosti je zamestnaný a jeho priemerný mesačný príjem je 190 eur, pracuje na dohodu. Predtým bol evidovaný na ÚPSVaR ako nezamestnaný. Uviedol, že nie je vinný. Za rok 2015 má výživné zaplatené v celom rozsahu. Posledná platba vo výške 89 eur bola zaplatená v júli 2016, za rok 2017 zaplatil výživné v januári a februári. Výživné znížiť nežiadal. Súdu predložil poštové poukazy svedčiace o platbách pre I. N.:

-v roku 2015 platba z 11.07.2015 v sume 30,38 eur, zo 06.07.2015 v sume 36 eur, z 28.11.2015 v sume 30,38 eur a z 28.11.2015 v sume 30,38 eur,

-v roku 2016 platba z 11.04.2016 v sume 66,38 eur, zo 16.05.2016 v sume 66,38 eur, z 13.06.2016 v sume 66,38 eur, z 13.07.2016 v sume 66,38 eur, z 12.09.2016 v sume 66,38 eur, z 12.09.2016 v sume 66,38 eur, zo 14.09.2016 v sume 30,38 eur, zo 14.09.2016 v sume 30,38 eur, zo 14.09.2016 v sume 30,38 eur, z 12.10.2016 v sume 66,38 eur, z 15.11.2016 v sume 66,38 eur, z 10.12.2016 v sume 66,38 eur, zo 14.12.2016 v sume 36 eur a zo 14.12.2016 v sume 36 eur,

-v roku 2017 platba zo 17.01.2017 v sume 66,38 eur, zo 07.04.2017 v sume 66,38 eur a zo 07.04.2017 v sume 89,24 eur.

Po sčítaní platieb súd zistil, že za obdobie júl 2015 až apríl 2017 obžalovaný uhradil sumu 1 109,70 eur, pričom mal uhradiť výživné za 22 mesiacov po 66,38 eur, teda v celkovej výške 1 460,36 eur. Obžalovaný uviedol, že vypočítaný rozdiel vo výške asi 350 eur nie je schopný zaplatiť naraz, lebo jeho príjem je 190 eur. Pre prípad odsudzujúceho rozsudku uviedol, že je zdravý fyzicky a súhlasil by s prípadným uložením trestom povinnej práce.

Svedkyňa I. N. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 06.07.2015 jej obvinený uhradil sumu 36 eur, ale s poznámkou pre adresáta, že ide o obdobie február 2014 (podacie číslo 20138). Dňa 19.08.2015 jej uhradil sumu 36 eur s poznámkou pre adresáta, že ide o obdobie apríl 2014 (podacie číslo 8504). Dňa 19.08.2015 jej uhradil sumu 36 eur, avšak s poznámkou pre adresáta, že ide o obdobie apríl 2014 (podacie číslo 8504).

Na ďalšom hlavnom pojednávaní obvinený uviedol, že po poslednom pojednávaní platbou zo dňa 06.05.2017 uhradil výživné vo výške 132,76 eur a platbou zo dňa 20.05.2017 výživné vo výške 150 eur. Predložil o tom súdu aj doklady. Suma 150 eur podľa jeho vysvetlenia predstavuje doplatok za roky 2015 - 2016 a suma 132,76 eur predstavuje platbu za február a marec 2017.

Z výpovede svedkyne I. N. z prípravného konania zo dňa 06.07.2016 vyplynulo, že obvinený je jej bývalým manželom, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom OS Humenné XXC/XXX/XXXX z 13.10.2008 a on ako otec bol zaviazaný prispievať na výživu detí po 1 500,- Sk mesačne pre každé z nich. Tento rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. XXCo/XX/XXXX z 11.02.2009 tak, že výška výživného bola stanovená na 33,19 eur mesačne na každé dieťa. Dlhé výživné za čas od 12.11.2008 do 28.02.2009 bol otec detí zaviazaný platiť spolu s bežným výživným. Otec detí na výživu neprispieva od júla 2015 doposiaľ, výživné uhradil len za mesiace apríl a máj 2016 v sume 132,76 eur. Od júla 2015 do júla 2016 dlhuje spolu 639,04 eur. Už v minulosti podala na neho trestné oznámenie za neplatenie výživného, výsledkom čoho je rozsudok OS Humenné sp. zn. XT/XX/XXXX z 30.06.2015, ktorým bol uznaný vinným a odsúdený. Deti núdzou netrpia, stará sa o ne, ako vie, ale výživné im chýba.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXC/XX/XXXX zo dňa 11.02.2009 bol otec I. N. zaviazaný prispievať na výživu maloletej T. N. sumou 33,19 eur a na výživu maloletého I. N. po 33,19 eur mesačne s účinnosťou od rozvodu manželstva vždy do 1. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Nedoplatok na výživnom za čas od 12.11.2008 do 28.02.2009 v sume 120,47 eur pre každé dieťa bol otec povinný zasielať k rukám matky v splátkach po 10,- eur spolu s bežným výživným počnúc marcom 2009 do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Skutočnosť, že obžalovaný je otcom maloletých T. Z. I. N., je zrejmá z ich rodných listov na čl. 48 a 49 trestného spisu.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice vyplýva, že I. N. nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 01.06.2015 do dňa podania správy 31.05.2016. Nebol poberateľom dávky sociálnej pomoci ani dávky v hmotnej núdzi a nebola mu vyplácaná ani iná sociálna dávka. Naposledy poberal pomoc v hmotnej núdzi od januára do marca 2014.

Podľa zaslanej správy Sociálnej poisťovne pob. Y. obvinený nebol od 01.06.2015 do dňa podania správy 01.06.2016 poberateľom dávky v nezamestnanosti ani nemocenských dávok. Od 01.06.2016 do dňa šetrenia jel vedený v registri poisťovne ako zamestnanec v pracovnom pomere v spoločnosti FIORE, s.r.o. Košice, predtým ako zamestnanec na dohodu o vykonaní práce.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný I. N. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej, na základe čoho ho súd uznal vinným. Obžalovaný ako otec mal. T. N., nar. XX.XX.XXXX a mal. I. N., nar. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXCo/XX/XXXX zo dňa 11.02.2009 bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa 33,19 eur mesačne do rúk matke detí I. N., si túto svoju povinnosť celkom neplnil najmä v sumách určených súdom aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu detí prispievať môže. Za uvedené obdobie dlhuje na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu najmenej 134,28 eur, pričom protiprávneho konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 30.06.2015 bol uznaný vinným z prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa správy o povesti vypracovanej Mestskou časťou Y. - G. obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu na adrese Y. - I. G..

Podľa odpisu registra trestov obžalovaný sa do stretu so zákonom dostal doposiaľ tri razy, pričom v roku 1998 súd u neho upustil od potrestania, a v roku 2013 bol uznaný vinným pre prečin výtržníctva a odsúdený k trestu odňatia slobody 6 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu a so skúšobnou dobou 1 rok, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V roku 2015 bol Okresným súdom Humenné v konaní 3T/81/2014 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu súd uložil trest odňatia slobody 1 rok s podmienenečným odkladom jeho výkonu a so skúšobnou dobou 2 roky s tým, že v priebehu skúšobnej doby je povinný zaplatiť zameškané výživné.

V registri priestupkov MV SR nemá obv. I. N. nijaký záznam.

Prokurátor navrhol uznať obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) TZ a pritažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m) TZ, a uložiť mu trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko ani skôr uložený podmienenečný trest odňatia slobody ho nemotivoval k tomu, aby uhradil výživné v stanovenej výške. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný nemá zaplatené výživné za minimálne tri mesačné obdobia, pričom sám sa nedomáhal zníženia vyživovacej povinnosti.

Obvinený sa v rámci záverečnej reči vyjadril tak, že nemá čo k tomu povedať, pretože on má zaplatené všetky mesiace. Právo prednesu posledného slova nevyužil.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani priťažujúcu okolnosť, pretože skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený, je zákonným znakom súdeného trestného činu, preto na ňu súd neprihliadol.

Každý prípad je súd v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je nevyhnutné zohľadnenie všetkých zákonných kritérií na uloženie trestu tak, aby uložený trest bol nielen trestom zákonným.

Pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona zákon ustanovuje trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Súd pri ukladaní trestu zobral do úvahy skutočnosť, že matka s deťmi ako oprávnené osoby netrpeli podľa vlastného vyjadrenia veľkú núdzu a že obvinený napriek nízkemu príjmu ako-tak výživné platil, aj keď z celkového dlhu ostala neuhradená suma 134,28 eur. S ohľadom na charakter trestnej činnosti, jej závažnosť a osobu obžalovaného súd uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 140 hodín, teda alternatívny trest, pretože takýto trest je pre obžalovaného dostatočný, a obžalovaný s dobrým fyzickým zdravím pre prípad uznania viny s takýmto trestom vyjadril

súhlas. Na nápravu obvineného nie je podľa názoru súdu nevyhnutný trest odňatia slobody s prihliadnutím na jeho úsilie a snahu uhradiť matke maloletých detí dlh na existujúcom výživnom i s prihliadnutím na skutočnosť, že výška zostávajúcej sumy dlhu nie je enormne vysoká.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre

nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.